

کودتای نظامی ۱۲۹۹ و معماری نظامی گرایانه

نوشته: دکتر مصطفی کیانی*

کودتای ۱۲۹۹ اقدامی بود که در راستای شکل‌گیری یک دولت اقتدارگرا در سالهای پایانی حکومت سلسله قاجار صورت گرفت. بررسی چگونگی شکل‌گیری و عوامل و زمینه‌های مؤثر در وقوع کودتا مجال دیگری را می‌طلبد.

این نوشتار بدون آنکه به ویژگیهای دیگر حکومت جدید بپردازد، در مجالی اندک، تنها از یک زاویه و از دیدگاه نظامی گرایی، در جست‌وجوی تأثیرات این واقعه در معماری این دوره است. معماری هر دوره از آن جهت که آینه اندیشه‌های یک حکومت است منعکس کننده نگرشهای پدیدآمده دوره تاریخی خود است.

کوتای ۱۲۹۹ شمسی و حکومت نظامی بستر مناسبی را برای تشکیلات نوین نظامی ایجاد کرد و به نظر می‌رسد بزرگ‌ترین و مهم‌ترین ویژگی دوره رضاخانی خصلت نظامی گرایانه آن بود. سیر حرکت نظام به سویی بود که هر چیزی را تحت تأثیر و انقباد ارتش و نیروی نظامی درآورد. این نگرش با اثرگذاری در همه زمینه‌ها منجر به این شد که ارتش و طبقه نظامیان وظایفی فراتر از نقش اصلی خود دارا شوند. در این راستا رضاخان چه در دوره سردار سپهی و ریاست‌الوزرایی و چه پس از آن در دوره پادشاهی نقش اصلی را به عهده داشت. شرایط تازه بین‌المللی و اندیشه‌های نوین استعماری که دستور العملهای مشابهی را برای کشورهای منطقه داشت حکومتی مقندر را طلب می‌کرد که بهترین وضعیت مناسب برای چنین تفکری وجود یک دولت نظامی بود. تحول اجتماعی و سیاسی که قدرت پادشاه را در سال ۱۲۸۵ شمسی در سایه قانون اساسی محدود کرده بود و مرجع قدرت و تصمیم‌گیرنده را مجلس قانونگذار تعیین کرده بود دوباره و به عنایت طبقه نظامیان و با یک ظاهر قانونی به همراه تهدید و ارعاب به رضاشاه انتقال داده شد. وی با تفکر و بینش نظامی در دوره بیست ساله ارتش نوینی را به وجود آورد که حاصل آن در معماری مجموعه بنای‌ها و ساختمانهایی است که امروز با نام

معماری دوره پهلوی اول طبقه‌بندی می‌شود.

از طرف دیگر پدیده ورود نظامیان در جرگه فعالیتهای شهری و عمرانی بود. شهرداری تهران در طی یک دوره طولانی به یک نظامی - کریم آفاخان بود رژیم - سپرده شد و تسطیح راههای کشور، ایجاد ساختمانهای وسیع و بزرگ دولتی و غیردولتی نظیر تئاتر، سینما، هتل و نظایر آن در حیطه مدیریت و ساخت نظامیان قرار گرفت. ورود نظامیان به صحنه‌های گوناگون سیاسی و اجتماعی و تحکیم قدرت آنها در وزارت‌خانه‌ها، سازمانها و اداره‌های حکومتی، انتقال اندیشه نظامی گرایانه را پیامد خود داشت و پس از آن بود که علاوه بر فعالیتهای فوق جای پای نظامیان در توسعه شهرسازی و معماری و عمرانی پدیدار شد.

اما در حوزه تخصصی معماری بناهای دوره بیست ساله رضاخانی به دو دسته تقسیم می‌گردند: بناهای نظامی و بناهای غیرنظامی. از یک سو سازمان جدید حکومتی مبتنی بر انگیزه نظامی باعث پیدایش بناهای گوناگون و متعدد نظامی گردید که پیش از این چنین سابقه‌ای نداشت. پادگانها، پاسگاهها، زندانها، زاندارمری و نیز بناهای متعدد شهریانی در یکایک شهرهای ایران بناهایی بودند که هم به دلیل داشتن ماهیت و عملکرد نظامی و هم به جهت فراوانی قابل ملاحظه توانستند تأثیرات خود را در شهر و بناهای دیگر به جا گذارند. اما آنچه که در این مبحث مهم است تأثیرات نظامی گرایانه بر ساختمانها و اینهای غیرنظامی است. ویژگیهای نظامی و یا ارتشی در جایگاه خود ارزش و منزلت دارند اما این موضوع قابل تأمل است که این خصایل در حوزه‌های دیگر تا چه حدی می‌توانند تأثیرات خود را (چه مثبت و چه منفی) بر جای گذارند:

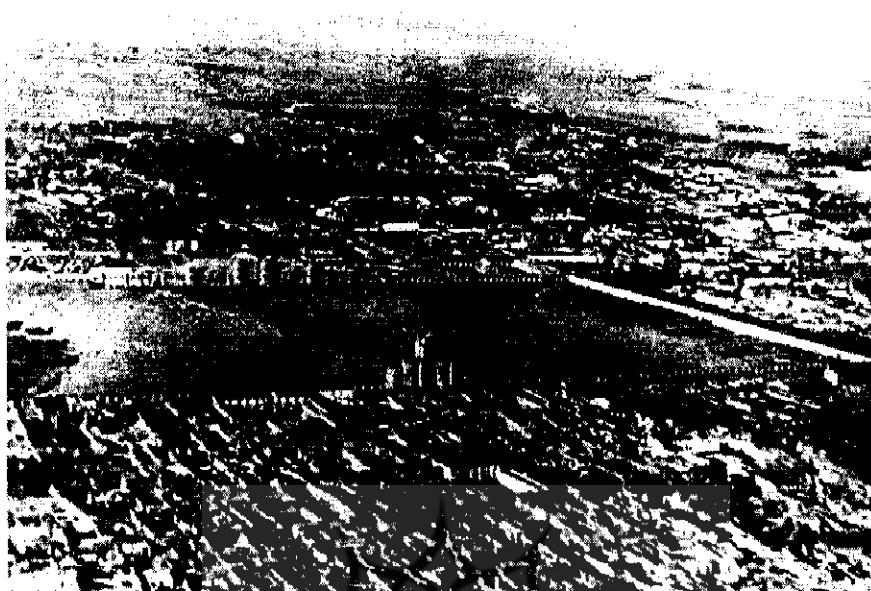
۱. «یگانه بودن بنا» و متفاوت بودن بناهای این دوره با دیگر ساختمانها از ویژگیهای است که از خصوصیات نظامی این دوره است. اکثر بناهای دوره پهلوی اول با حضوری تنها و بدون هم‌جواری و همسایگی با دیگر بناها همراه با چهار نما که یک نمای اصلی آن در بهترین وضعیت و جهت قرار گرفته است و خود را به گونه‌ای آشکار از دیگر بناها جدا می‌سازد. این تکبناها که نمونه‌های آن در شهرهای مختلف با عنوان شهریانی، شهرداری، پست و دارایی فراوان هستند بیانگر اندیشه‌ای نظامی است که خود را متفاوت با دیگران و حاکم بر آنها می‌بیند.

۲. پروژه‌های ساختمانی و عمرانی دوره رضاشاهی از «سرعت در ساخت»ی برخوردارند که فراوانی آنها نسبت به کوتاهی دوره بیست ساله نشانه این مطلب است. این ویژگی نظامی که بایستی رسیدن به هدف و انجام یک کار در زمان کوتاه و معین صورت گیرد و عملیات ساختمانی را به مثابه یک عملیات نظامی در نظر آورد باعث گردید اینهای متعدد این دوره به مدد این انگیزه با سرعت چشمگیری شکل بگیرند.

راهها، تونلها، راه‌آهن، پلهای فراوان و سلسله ساختمانهای متعدد دولتی و نیز مجموعه بنایی میدان مشق (سر در باغ ملی) و مجموعه دانشکده‌های اولیه دانشگاه تهران حاصل چنین تفکری است.

^۳. در سازمان ارتش که هر رده‌ای جوابگو و مطیع موفق است تشکیلاتی را به وجود می‌آورد که وظیفه‌شناس و خودکنترل باشند. دوره رضاخان به دلیل خوبی نظامی وی، زیردستی موظف و فرمانبردار دارد و طبیعی است که ویزگی «نظارت و سرکشی» به پروژه‌های ساختمانی همانند بازرگانی نظامی حاکی از کنترل نظام ساخت و ساز است. در این سیستم انجام یک کار به جهت جوابگویی به بالاتر به هر قیمتی (ازورگویی، تحکم و حتی اتفاق امکانات مالی) بایستی انجام گیرد.

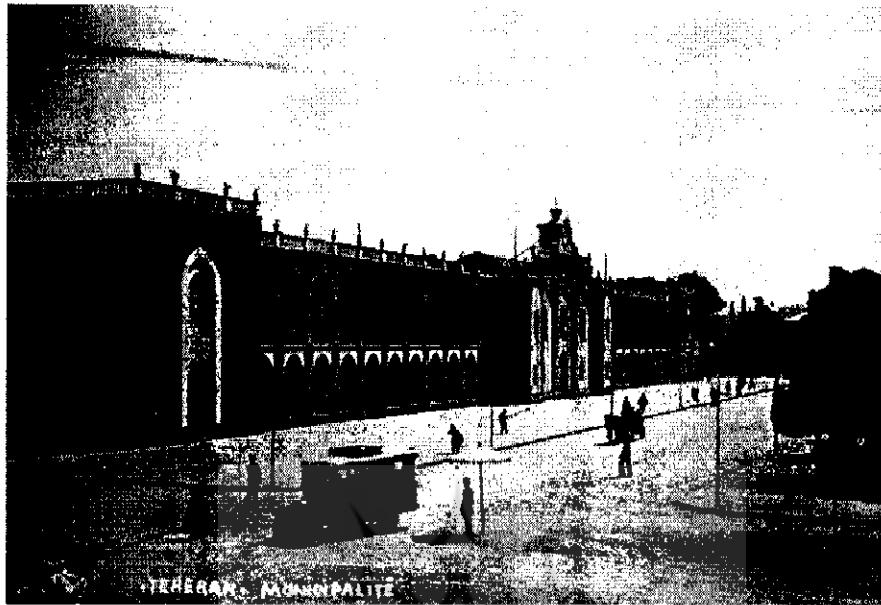
^۴. اما مهم‌ترین عامل را «تأثیرات روانی» ناشی از نگرشاهی نظامی‌گرایی دارند. این صفت مشخصه به اشکال گوناگون در آثار معماری این دوره ظهر کرد. هنگامی که سال ۱۳۲۰ فرامی‌رسید مجموعه معماری به وجود آمده در دوره بیست ساله حکایت از آن داشت که اندیشه‌های نظامی، معماری، عمرانی و شهرسازی صفات مشابه و تعاریف مشترکی پیدا کرده‌اند. سلسله مرتب ارتش اینک در روزودی و ظاهر یک نما تجلی پیدا کرده بود و عناصر مشابه یا یک شکل و مکرر در نمای ساختمان نظیر پنجره‌ها، ستونها و یا عناصر دیگر تداعی‌کننده لباسهای متعدد الشکل نظامیان شده بود. ستونها و ردیفهای تکرارکننده عناصر معماری همچون سربازانی ایستاده و آرام بودند که دیگران از آنها سان می‌دیدند و به عبارتی دیگر اقدام افراد اشتگی، تحکم، ابهت و تفاخر و ازهایی نظامی بودند که اینک در معماری مصدق شکلی پیدا کرده بودند. اندیشه معماری نظامی‌گرایی با ساختن چنین بنایی توانست اندیشه‌های اجتماعی و سیاسی و نیز فرهنگی خود را در قالب شهرسازی جدید چنان پیاده کند که همیشه حضور سایه‌وار خود را داشته باشد. اندیشه‌ای که تنها از یک نظر نظامی – رضاخان – می‌توانست به ظهور برسد.

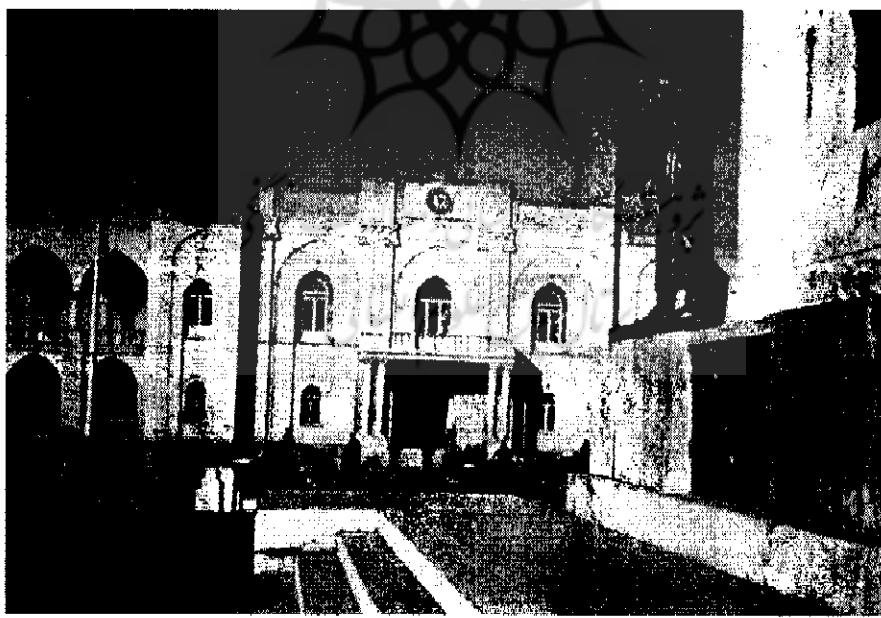
سر در باغ ملی و میدان مشق تهران: مکانی که در آن مجموعه بزرگ بناهای رضاخانی (شهربانی - وزارت خارجه - وزارت جنگ - سازمان ثبت احوال - پست - موزه ایران باستان - کتابخانه ملی و...) ساخته شدند.

سر در باغ ملی و میدان مشق تهران: مکانی که در آن مجموعه بزرگ بناهای رضاخانی (شهربانی - وزارت خارجه - وزارت جنگ - سازمان ثبت احوال - پست - موزه ایران باستان - کتابخانه ملی و...) ساخته شدند.

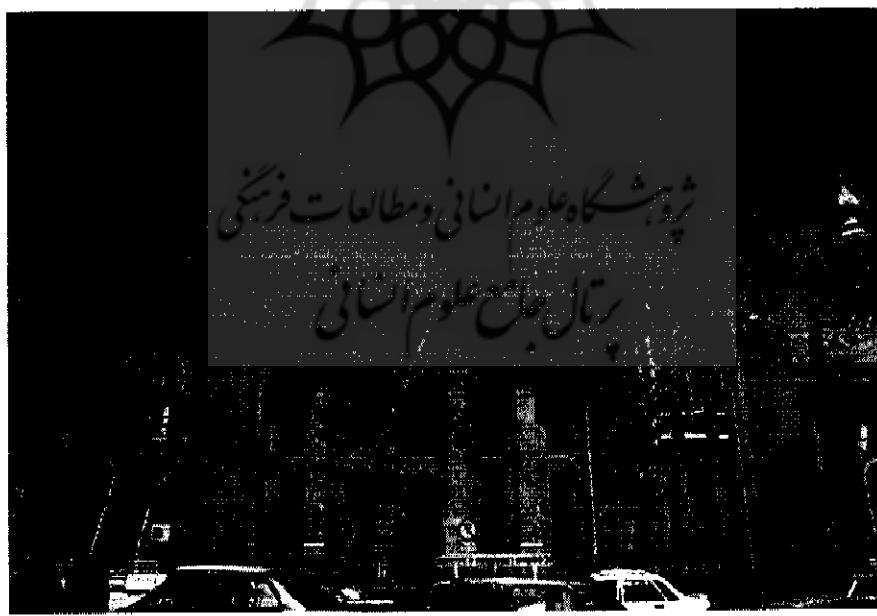
بلدیه (شهرداری) تهران - میدان توپخانه

بلدیه (شهرداری) تهران - میدان توپخانه

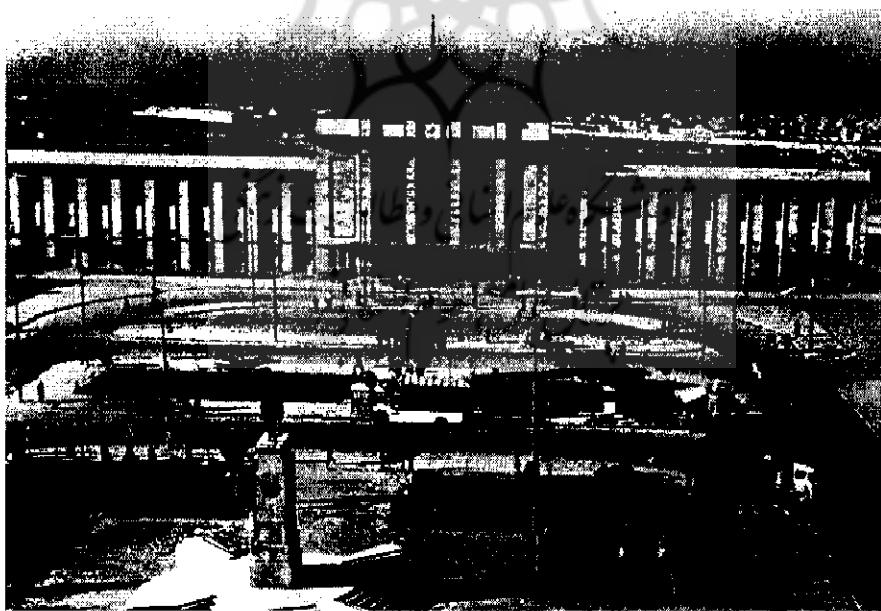
بلدیه (شهرداری) تهران - میدان توپخانه

ساختمان جنب سردر باغ ملی تهران (بانک ایران و انگلیس سابق): با نما و ورودی ممتاز و مرتفع

بانک ملی (خیابان فردوسی): نمای ریتیک، قلعه مانند و ورودی پرسنون و کشیده

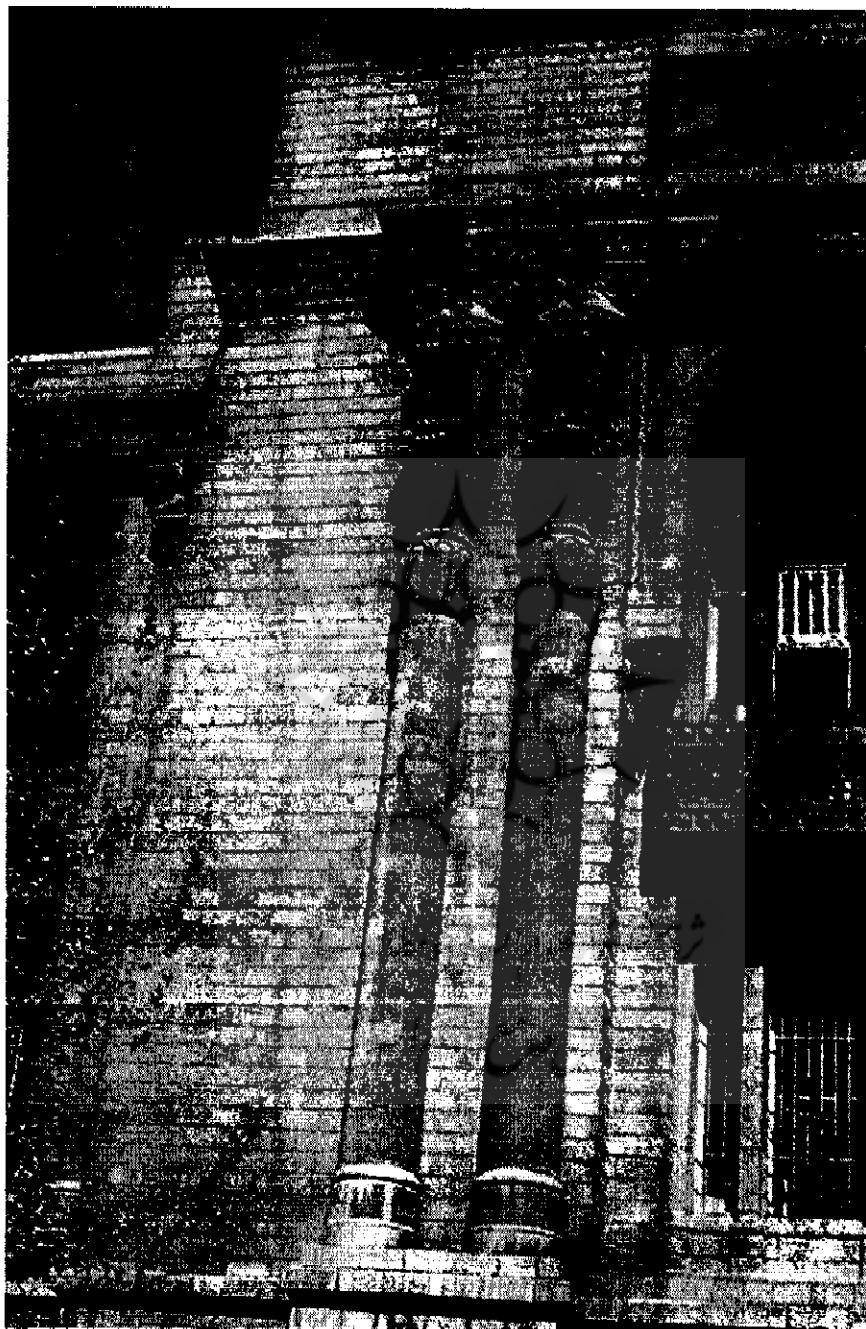
ساختمان ایستگاه راه آهن تهران: با نما و ورودی منحصر به فرد نمونه‌ای از بدکارگیری عناصری نظامی گرایانه در بنا

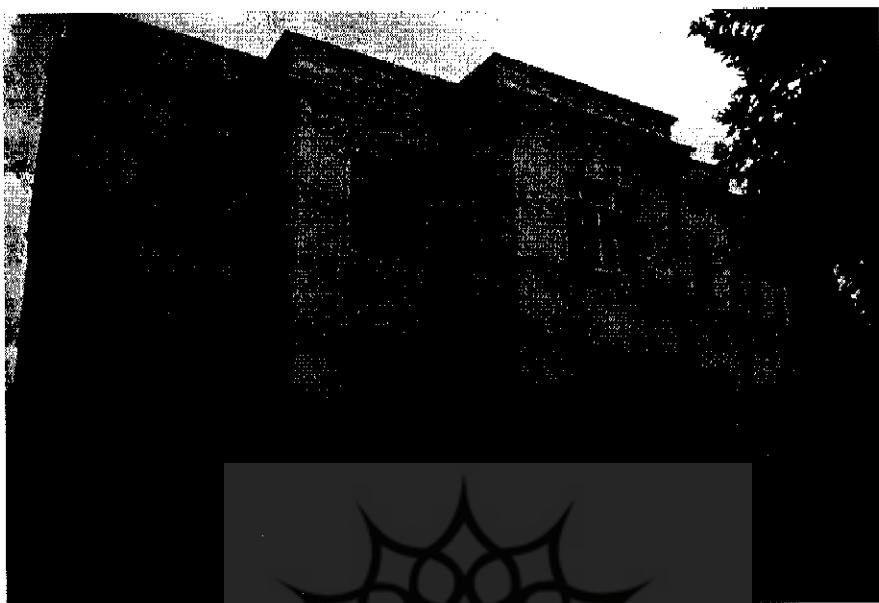
ساختمان پست، خیابان سپه سابق؛ به کارگیری عناصر معماری تکرارشونده،
همشکل و طولانی در القام یک اندیشه نظامی گرایی

ساختمان دارایی ملی؛ استفاده از ستونهای بلند دو تایی در دو طرف ورودی و
عظیمت بخشیدن به آن

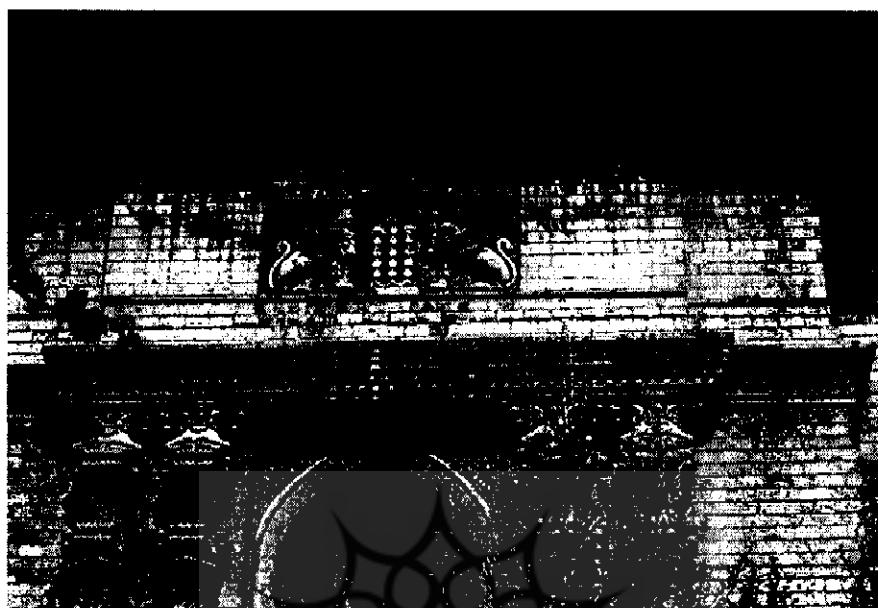
ساختمان شهربانی (نیروی انتظامی) تهران؛ مجموعه میدان مشق؛ استفاده از سطوحی بلند دونایی در دو طرف ورودی و عظمت بخشیدن به آن

کاخ گرگان (کتابخانه پارک): به کارگیری ریتم، نظم و سلسله مراتب در القای یک معماری نظامی گرایانه

شهرداری قائم شهر (شاھی سابق): بگانه و تنها بودن بنا با چهارنمای مشخص
نمونه‌ای از بناهای فراوان این دوره

ساختمان شهریانی تهران (نیروی انتظامی): استفاده از عناصر و تزیینات تاریخی در القای بیش نظمی

ساختمان شهریانی بابلسر: حضور یگانه در حاشیه میدان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی